

Danuta Woźniak

Raków pow. Głubczyce

Informator Archeologiczny : badania 1, 41-42

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bez analizy C 14 nie jest w tej chwili możliwe.

N O W O G R Ó D Ł O M Ż Y Ń S K I (pow. Łomża)	patrz średniowiecze
P I E K A R Y , pow. Kraków	patrz paleolit i mezolit
P R A N D O C I N , pow. Miechów	patrz wczesne średniowiecze
R A K Ó W , pow. Głubczyce	Muzeum Śląska Opolskiego

Badania prowadziła mgr Danuta Woźniak, w okresie od 8 do 20.IX., finansował WKZ w Opolu.

Podczas kontroli konserwatorskiej stanowisk archeologicznych w Rakowie stwierdzono, iż na skutek usunięcia się ziemi na wschodniej ścianie nieczynnej zwirowni, odsłonięte zostały dwie jamy z materiałem neolitycznym. W związku z tym przystąpiono do ratowniczych badań wykopaliskowych, których celem było zabezpieczenie odkrytych obiektów.

Badane stanowisko znajduje się na niewielkim wzniesieniu morenowym, w zachodniej części wsi Raków, na północ od rzeki Cyny.

W latach 1934-1941 kilkakrotnie prowadzono tu badania wykopaliskowe, w wyniku których odsłonięto około 20 jam neolitycznych, głównie z materiałem kultury pucharów lejkowatych. w 1960 r. zbadano dalszych 7 jam neolitycznych przy południowo-wschodnim profilu zwirowni.

Tegoroczny wykop o powierzchni 75 m² założony został przy wschodniej krawędzi żwirowni w odległości 15 m na północ od wykopu z 1960 r. Odsłonięto tu i zbadano 5 jam, które w nawiązaniu do badań z roku 1960 otrzymały kolejne numery od 8 do 12. Zarysy jam występowały na głębokości 30 cm od współczesnej powierzchni, tuż pod warstwą orną, w calcu, który stanowił piasek z domieszką żwiru.

Jamy te w rzucie poziomym miały kształt kolisty lub owalny, w przekroju pionowym były nieckowate lub trapezowate. Średnice ich były następujące: 110 cm, 140 cm, 225 x 60 cm, 115 x 95 cm, 165 x 125 cm, a dna zalegały na głębokości: 80 - 120 cm. Ubogi inwentarz jam 9, 10, 11 i 12 stanowiły drobne ułamki ceramiki, które z pewnym tylko prawdopodobieństwem można wiązać z kulturą pucharów lejkowych oraz materiał krzemienisty - rdzenie wióry i odpadki. W zachowanej częściowo jamie 8 znaleziono oprócz ceramiki kultury pucharów lejkowych, fragmenty dzbanka kultury ceramiki promienistej, dwa przęśliki gliniane i połupane kości zwierzęce.

S A N D O M I E R Z - Krakówka

Zakład Archeologii Wczesnośredniowiecznej IHKM PAN

Badania prowadził dr Jerzy Wielowiejski, w okresie od 7 do 29. VII, finansował IHKM PAN.

Prace miały charakter rozpoznawczy. Objęto nimi zbocze wzgórza, gdzie w 1928 r. odkryto bogato wyposażony grób z II wieku.

W toku badań na terenie sadu F. Steca odkryto w obrębie dwóch wykopów /dług. 24 i 25 m, szer. 2 m każdy/ dwa pochówki szkieletowe. Szkielety z silnie podkurczonymi nogami znajdowały się w warstwie żółtego lessu, jeden na głębokości od 0,45 do 0,62 m a drugi od 0,23